

Music, music, music

Under första halvan av 50-talet fanns ingen riktig ungdomsmusik i den enda radiokanalen. I grammofontimmen mellan 17 och 18 spelades en modern låt. "Vita rosor från Aten" eller något liknande. Yoppejdi! 1955 kom "Rock Around the Clock" med Bill Haley, och året därpå slog Elvis Presley igenom. Rocken blev min och alla andra tonåringars musik. Elvis var kung och Tommy Steele kunde gräva ner sig sig. Men Cliff Richard & The Shadows var ganska okej.

Hemma fanns två grammofonskivor - "Skymningswalzer" och "Vaxholm Ettan" med Fridolf Rhudin. Min första skiva blev "Hardheaded Woman" med Elvis. Samtidigt köpte min kompis Anders Carlberg, sedermera kärhusockupant och Fryshusboss, någonting med Benny Goodman eller Louis Armstrong.

1958 nånting började jag samla lätttexter. Samlingent började med "King Creole", "Living Doll" och "Buona Sera" och blev med tiden 1500-2000 texter stinn. Mest rock men även visor, folklåtar, country och en och annan schlager. Julen 1961 fick jag en Bjärton-gitarr i julklapp. Sommarlönen 1962 investerade jag i en Hofner elplanka, men hade tyvärr inte råd med någon förstärkare. Jag sprängde vår gamla radio i stället.

Musiken betydde allt. Radio Luxembourg! Suck! Radio Nord! Dubbelsuck! Melodiradion kom med egna topplistor. Störst av allt: Beatles slog igenom. Lennon-McCartney skrev egna låtar, alltså började jag också göra det 1965. Efter fem år hade jag samlat tillräckligt med repertoar och mod för att ge mig ut och spela runt om i Uppland. Ett gig i TV blev det också. Och så fick jag tillfälle att resa utomlands och uppträda för charterturister. Oerhört nervöst men mycket lärorikt. Självklart skulle musiken bli min framtid, framför allt låtskrivandet. En personlig mix av visor, rock, blues och folkmusik. Det var bara en tidsfråga när Bengt-Åke Dylan skulle slå igenom.

Nu blev det inte så. Författeriet kom emellan. Tiden räckte inte till. Kanske lika bra det. Tjugo år har gått sedan jag stod på scen senast, ändå suger det i speltarmen emellanåt. Tur att jag har Lewin-gitarren kvar, även om fingrarna inte är lika flinka som förr.

"Gonna tell Aunt Mary, about Uncle John..."

Länkar en bunt texter. Kanhända hittar någon nyfiken speleman eller -kvinna något användbart. I så fall är det bara att höra av sig, så bifogar jag melodin. Om jag fortfarande minns den. Det är inte bara ackordfingrar som blir glömska med tiden.

© BENGT-ÅKE CRAS
TEXT: BENGT-ÅKE CRAS
LAYOUT & DESIGN: ELIN CRAS

ANN-LOUISE

1. Tycker du att jag har varit borta länge,
lilla Ann-Louise?
Det är ju bara tre-fyra dagar - det är väl ingen kris?
Ja, jag minns att jag skulle till det sociala,
men jag kom liksom aldrig dit.
Jag träffa Roffe och Hasse och Perka,
och dom hade för gott om sprit.

Refräng:

Men jag kommer alltid hem till dej, Ann-Louise.
Det är konstigt, men det fixar sig på någé vis.
Ja, jag kommer alltid hem till dej, Ann-Louise.
Det är konstigt, men det fixar sig på någé vis.

2. Jag köpte vackra blommor till dej, lilla gumman.
Röda, gula, blå.
Men vart dom nu har tagit vägen, det kan jag inte förstå.
Blev dom kvar hos henne lilla Märta Ringström?
Vi var visst där nån dag.
Tills gubben hennes blev grym i ögat.
Det blev ganska hårda tag.

Refräng: Ja, jag kommer alltid hem till dej, Ann-Louise...etc.

3. Ann-Louise, jag ber dej, sluta upp att tjuta.
Det är inte lönt.
Du har ju gubben hemma igen - det måste kännas skönt.
Vi kan ha det mysigt fram till klockan åtta,
sen måste jag nog gå.
Och träffa Roffe och Hasse och Perka -
det får du ta och förstå.

Refräng: Men jag kommer alltid hem till dej, Ann-Louise...etc.

ANNA-LISA, 42

1. Anna-Lisa, 42, hon ville ut på vift.
Hon skulle ut och resa, fastän hon var gift.
Hon hamna på Mallorca, där finns hon faktiskt än,
och hon vill aldrig mera resa hem.
2. Maken ringer varje dag. "Det här är inte kul.
Du kan väl komma hem till oss, åtminstone till jul."
Men Anna-Lisa skrattar. "Nähej, jag har det bra.
Hälsa alla. Ring mej någon dag."
3. "Jag har mitt jobb att sköta", sa Anna-Lisas man.
"Vem tror hon att hon är, den galna människan?
Fyra vilda ungar som bråkar mer och mer.
Nu reser jag till Medelhavet ner."
4. De möttes uti Palma - en blek svensk och hans fru.
Han tittade förundrat. "Det är väl säkert du?
Jag känner knappt igen dig, du är så brun och fin.
Ska vi ta och beställa mera vin?"
5. "Tack", sa Anna-Lisa. "Det är så bra ändå.
Och vin lär knappast hjälpa, för att du ska förstå.
Jag gav dej 22 år och slet helt utan lön.
Det gör dom knappast ens på den här ön."
6. "Jag jobbar, tjänar pengar och rår mej själv, min vän.
Och här så törs jag vara precis mej själv igen."
"Vad är det här?" sa maken. "Du skämtar, inte sant?"
"Res hem", sa Anna-Lisa. "Glöm din tant."
7. Han satt i charterplanet, och tänkte: Är jag klok?
Får fru ar göra hur som helst? Nej, det är på tok.
"Får jag en whisky, fröken. Ska vi gå ut i kväll?
Nähej, ja då så, damen, skyll dej själv."

BROSTRÖM

1. "Det är klart det svider", sa Broström och slog opp,
en liten skvätt Genever i varsin sprucken kopp.
Sen satt vi där och pratade en timme eller så,
och Broström blev allt fullare, och jag jag tänkte gå.
2. "Du kan väl stanna kvar en stund",
sa Broström tog min hand.
"Jag är så jävla ensam. Det blir så här ibland.
När inte spriten hjälper mer och minnen tränger på.
Hör på mig nu", sa Broström trött. "Jag vill du ska förstå."
3. "Jag har väl också haft ett hem, en villa, barn och fru.
Jag spela golf med kompisar. Ja, du kan flina du.
Jag var rätt framgångsrik, min vän. Jo, det är faktiskt sant.
Sen blev det snett på något sätt och nu är allt halvdant."
4. "Säg, kan du fatta att man kan bli galen på sig själv.
Man minns som om det var igår varenda liten helg.
En fru som log och älskade - men gräla´ på mig jämt.
Ungar som blev bråkiga och livet var ett skämt."
5. "Jag vet, jag drack rätt tappert med kunder,
sån´t hör till.
Kom sen hem och härja - en karl gör som han vill.
Egentligen så var det rätt av Margit, när hon sa:
'Nu får det vara nog, min vän!' Och här här sitter jag."
6. Ja, Broström han är ensam. En skugga, det är sant.
Jobbar blott sporadiskt på livets ytterkant.
"Vem vet om jag kan bjuda till och börja om igen."
Som Broström såg det var allt slut.
Nu var han trött, min vän.
7. Hans enda chans var Margit, men hon ville inte ha´n.
Hon hade haft sitt helvete, liksom deras barn.
Vem skulle Broström hoppas på i kyffet där han bor?
Han gick ju knappast ut en gång i sina spruckna skor.
8. Jag trodde nog att livet för Broström tagit slut
Men det var fel, igår kväll så gick han faktiskt ut.
Och plötsligt mötte han en dam och sen så var det hänt.
Hon heter Laila och är fri. Nu har hans otur vänt.

CRYING SONG

1. He jumped the train in Memphis,
I think he was from Maine.
He was a ramblin' hobo without a proper brain.
His mind was always turnin' and twistin' to and fro'.
He had to think it over, when someone said: "Hello!"

2. He could not answer questions,
he couldn't find the words.
He was so big and ugly and only talked to birds.
'Cause birds did never argue,
and laugh when he passed by.
He tried to learn to whistle, but only learned to cry.

3. It was a funny feeling, it poured out of his eyes.
He cried through Kansas City,
in a box-car warm and nice.
The freight-train stopped at Oakley.
I heard him sob and yell.
"The first thing I have learned to do!"
He did it pretty well.

4. The real troubles started, when he could find no end.
I tried to make him laugh again.
He begged: "Please, help me, friend!"
I did all what I could, man, it did not help at all.
He cried when summer bloomed in June,
and still when it was fall.

5. I left the train in Denver, and hitch-hiked to my wife.
'Twas yesterday I read it, he lost his worthless life.
He cried for almost two years, and couldn't stop the rain.
He shot himself in Omaha to kill the endless pain.

DEMONSTRANTEN

1. Han hade inga planer, i stället bar han skägg.
Det tyckte han var bättre - dessutom var han rädd,
att bli för vek och borgerlig - det skulle va´ en skam.
Han gick i kön och ropade:
”Ut ur Vietnam! Ut ur Vietnam!”
2. En general till fader. Hans mor var bilkårist.
Det tyckte han var botten, och det var jäkligt trist,
att skjortan som han hade på bekostats av armén.
Han drog en tröja utanpå,
prydd med ett emblem. Ett FNL-emblem.
3. Han trodde på idéer, men hade inga själv.
Och ville inte gärna ro ut på livets älv.
Han tog sitt färska studielån och köpte kvällslektyr.
Små verk av Mao och Marx och dom.
Män med polityr. Han tänkte bli martyr.
4. Han skrev ett brev till Nixon, berätta vem han va´.
”Min far är general du. Hur mår Amerika?
Jag ville gärna hälsa på uti ditt Vita Hus.
Du kan väl ringa mig nån gång.
Vore fint som snus. Vore fint som snus”.
5. Han satt och gjorde bomber i många långa da´r,
men inte ringde Nixon. ”Vad är du för en karl?
Här skriver man och sätter på frimärken för en spann.
det här är oförsvarligt, Dick.
Du är ingen vän. Nixon, kom igen!”
6. ”Hur ska man kunna göra en insats någonsin,
om inte du kan ringa. Nu hälsar jag Ho-Chi Minh,
att du är slö och struntar i, att jag vill skapa fred.
Vi som har hela källar´n full
med bomber som ger fred. Bomberna ser ut som ved.”
7. ”Jag spränger Vita Huset och hela Pentagon.
Men du får höra av dig. Så ring då, snälla nån.
Vår mänsklighet behöver fred, det kan jag fixa till.
Så skicka nu en flygbiljett.
Du vet ju vad jag vill. Now it´s time to kill!”

8. Hans fader generalen hade fest en kväll.
Han tog ett fång av veden, det var en bister kväll.
”Min son är snäll som hugger ved,
men den ser konstig ut.”
BOOOOOM! (explosion)

Slow: Dom bygger upp kvarteret nu, och visan den är slut.
Ja, Hallelujah, visan den är slut.

TEXT & MUSIK: B-Å CRAS ©

DIMMAN LÄTTAR

1. Ingen radio, ingen TV
inte ens en telefon.
Långt från civilisationen,
som vi reste bort ifrån.

Refräng:
Dimman lättar, stiger sakta
i små slöjor över sjön.
Bara jag är ännu vaken,
gäspar sömnigt, minns en dröm.
Tid att älska, dags att leva.
Ingen finns förutom vi.
Vassen frasar lätt i vinden.
Snart är gryningen förbi.

2. Mitt i friden minns jag hösten.
Vintern som var lång och svår.
Tar en smörgås matar änder,
vet att sommaren är vår.

Refräng:
Dimman lättar, stiger sakta... etc

3. Hela stugan doftar sommar.
Här finns allt jag lever för.
Kokar kaffe, hör dig andas.
Humlor surrar utanför.

Refräng:
Dimman lättar, stiger sakta... etc

EN FEMMA PÅ FICKAN

1. Jag minnes den tiden. Jag har den ej glömt,
när vi två tillsammans gick.
Men du gick ifrån mej, nu ensam jag är.
En korg var allt jag fick.

Refräng:

Men jag har en femma på fickan,
en fimp och en blyertsstump.
Det räcker till bio och tidning,
sen hem till min kaffesump.

2. Jag kände mej liksom en tät miljonär,
när vi två tillsammans var.
Slantarna rullade nog undan rätt bra.
En femma är allt jag har kvar.

Refräng:

Ja, jag har en femma på fickan...etc.

3. Jag går ut från bion och tar mig ett bloss,
när jag sakta går hemåt.
Helt ensam i regnet huttrande går,
ensam min nattliga strät.

Refräng:

Jag hade en femma på fickan,
en fimp och en blyertsstump.
Femman är slut, fimpen är slut,
men jag har min kaffesump.

ELAKAST I STAN

1. När jag vaknade i morse,
så mädde jag inte bra.
När morsan sa: "God morgon!"
Fan, då explodera´ jag!

Refräng:
Jag kände mig elak.
Elakast i stan.
Jag är genomruttan,
tänker va´ det hela dan.

2. Morsan laga frukost.
Hon brukar göra det.
Jag tog en klunk av kaffet.
Det smaka inte ens te.

Refräng:
Jag kände mig elak... etc

3. Jag hade tänkt att flytta,
det kunde vara dags
Min fästmö sa: "Du skämtar?
Jag har väl ingen plats!"

Refräng:
Jag kände mig elak... etc

4. Jag struntar faktiskt i
om det regnar från och med nu,
för damen som jag älskar
hon vill inte bli min fru

Refräng:
Jag kände mig elak... etc

HEJSAN, SVERIGE!

1. Hejsan Sverige, tack så mycket. Nu har Pietro kommit hem.
Men min ö med fiskarbyet, det är knappt man känner igen.
På vår gård finns sex hotell nu, och min far kör Turbo Saab.
Fisken törs man inte fiska i vårt bruna Medelhav.
2. Här på ön finns mest turister; dom går snart uppå varann.
En har gift sig med min syster. Nu bor dom i Amsterdam.
Alla vännerna talar svenska, dricker Renat, svär som fan.
Solar magen ner på beachen. Jak var själv där häromdan.
3. Alla kvinnliga turister har för lite kläder på,
medan våra egna flickor aldrig får man titta på.
Bella Italia, var finns du nu? Var är ön jak lekt som barn?
Här ser ut som på Mallorca. Jak får spadret hela dan.
4. Hejsan Sverige, finns du kvar än med betong och ensamhet?
Jak kan icke stanna byet, trängslet ger mig galenhet.
L-M Ericson här är jak - Pietro utan hemland mer.
Pietro Svensson blir mitt namn nu - för nu stannar jak hos er.